

погрѣшки, които могжть да направятъ неразумително че-
нието, заблагоразсѫдихме да я напечатами въ особиж книж-
кѣ и да притуриме още два три слова.

Научихми ся, чи нѣкой родолюбецъ въ истийтъ Дневникъ
направи возражение на нашитъ мисли, но защото до сега
не получихме послѣднитѣ три лански мѣсеци на реченийтъ
Дневникъ, не имахми това удоволствие да видимъ каквѣ за-
щитж или опровержение правятъ другитѣ соревнователи по
това дѣло, и защото времето не ни позволява вѣки да чака-
ми, оставями той вопросъ на правото сѫдилище на другитѣ
наши ревнители, които нека безпрестрастно произрекатъ тѣх-
ното мнѣніе. Отъ наша стариж готови сми да приемимъ съ
чисто сѫрдце сѣкѣ поправкѣ, основанѣ на здравийатъ ми-
съль; защото желанието ни е, не да сѣимъ раздоръ помежду
ученитѣ ни, но да ги присоединимъ въ общи думи.¹⁾ Бѣл-
гарското учение е въ возрождението си, нѣма много учени,
нито богати родолюбци, които да му дадатъ помощъ, и за-
това, като сиромашко, трява само себе си да помога и съ
соединени сили да вѣрви напредъ. Сѣко училище и сѣкой
человѣкъ трява да счита другитѣ училища и другитѣ родо-
любци като себе си, братия и общи благотворители на юно-
шеството. Сѣки, който обича родѣтъ си и просвѣщението
на дѣцата, и вообще и особо трява да помисли колкото може
и съ каквото може на училищата, що сѫ по Бѣлгариатж.
Никой да не говоре: „Азъ съмъ сопотецъ, или карловецъ,
не ми е грижа за другитѣ мѣста.“ Такова изрѣчение е ма-
лосмислено. Сѣкий бѣлгаринъ принадлежи на сичкѫтж Бѣл-
гария, не особно на едно село или градъ. Затова, за да до-
стигнимъ общото учение, трява да ся вардимъ отъ общи и
частни неудоволствия и раздори, които могжть да подпа-
лятъ ²⁾ недоброжелателитѣ ни. Научавами ся, чи ся случвало
едно село да ище да отнѣме учительятъ на другото село съ
обѣщаніе да му даде по-много платж; *) други пжкъ искали
да приематъ ония ученици, за които други ся грижихъ да
ги учатъ за селото си и които длѣжни сѫ да отслужватъ

¹⁾ Мисли, идеи. ²⁾ Поощрять.

*) Не е прилично и учителитѣ за платж малко по-голѣма да си
примѣнуватъ сѣкѣ годинж мѣстата. Трява да оставатъ на истото мѣ-
сто 5—6 години.